

בש"פ 8749/20 - מקסים סבטייב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8749/20

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: מקסים סבטייב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
באר שבע בעמ"ת 7268-12-20 מיום 10.12.2020
שניתנה על ידי כב' השופט יואל עדן

בשם המבקש: עו"ד יעקב שקלאר

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט יואל עדן) בעמ"ת 7268-12-20 מיום 10.12.2020, במסגרתה דחה בית המשפט את ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופטת טל לחיאני שהם) במ"ת 35560-08-20 מיום 2.12.2020.

2. ביום 17.8.2020 הורה בית משפט השלום על שחרור המבקש, המואשם בשורת עבירות של סחר בסם מסוכן (קנאביס), למעצר בית מלא, בכפוף לתנאים מגבילים. לאחר חודשיים, הגיש המבקש לבית משפט השלום בקשה לביטול מעצר הבית. ביום 28.10.2020 דחה בית המשפט השלום את הבקשה, אך הקל את תנאי השחרור של המבקש, כך שיתאפשר לו לצאת מדי יום ממעצר הבית ל-3 שעות לצורך התאווורות, תוך ליווי של ערב בכל עת. בחלוף 3 שבועות נוספים, ביום 17.11.2020 הגיש המבקש בקשה נוספת לביטול מעצר הבית. בית משפט השלום (כב' השופטת טל לחיאני שהם) דחה גם בקשה זו, אך התיר למבקש לצאת מביתו בזמנים שנקבעו להתאווורות ללא ליווי ערב, והורה על קבלת תסקיר מעצר משלים בעניינו של המבקש. על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט קמא. ביום 10.12.2020 דחה בית המשפט קמא (כב' השופט יואל עדן) את הערר בציינו כי "חסד נעשה עם העורר, אשר

שוחרר למעצר בית, וחסד נוסף נעשה עימו שהתאפשר לו שעות התאוררות אף ללא פיקוח". המבקש אינו משלים עם דחיית בקשתו לביטול מעצר הבית, ומכאן בקשת הרשות לערור המונחת לפניי.

3. לאחר עיון בבקשת הרשות ערר עלנספחיה, הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, הרשות ערר עורל בלית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר עורל בלית המשפט המחוזית ניתנת במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת תחשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינים הפרטניים שלה צדדים (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצתאור (הדרחיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); רע"פ 9273/12 לגוני' מדינת ישראל, פסקה 7 (26.12.2012)), וכן כאשר מדובר במקרים נדירים ביותר, בהם שיקוליה הצדק מורים על מתן הרשות ערר (רע"פ 8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 11-12 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזייל' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012)). כמקובל במקומותינו, המבקש מנסה לעטות על עניינו הפרטני כסות עקרונית (מדיניות המעצרים ב"עבירות קנאביס"), ואולם לא מצאתי כי בקשתו מעלה שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית המצדיקה מתן רשות ערר.

נוכח האמור, הבקשה למתן הרשות ערר נדחת.

16.12.2020

ש ו פ ט